

Bilag 22.

DANSK MARKETENDERFORENING

København, den 26. januar 1955.

Til ministeriet for handel, industri og søfart.

Vore bemærkninger vedr. vort afsnit af alkoholkommissionens betænkning.

Efter at vor organisations hovedledelse har gennemlæst og drøftet den af alkoholkommissionen fremsendte betænkning nr. 104, hvor bl. a. forslag til fremtidig marketenderidrft behandles, skal vi udtrykke vor glæde over, at man har forsøgt at indføre nogle af de af os fremsatte problemer.

Dog syntes vi, at kooperationstanken giver sig tydeligt udtryk i flere af betænkningens afsnit, hvilket efter vor formodning, som hylder princippet *fri næring*, ikke bør være tilfældet.

Da man ikke i betænkningen har kunnet følge vort første til kommissionen fremsendte forslag vedrørende bevillingsforholdet og det dermed forbundne ansvar, skal man fortsat fastholde dette forslag, som det for os livsvigtige og betydningsfulde.

Hertil skal man yderligere tilføje, at en ændring af de bestående regler vedrørende ansættelse af marketendere — ved denne skærpelse, der tilsigter at fratage marketenderen og dermed hele vor stand den frie næringsfrihed — vil betyde en alvorlig forandring i den samlede stands arbejdsvilkår.

Dertil må forventes en forøget arbejdsløshed, idet man vil kunne betragte det som givet, at en række virksomheder ved denne ordning vil frasige sig al medvirken til marketenderidrft, da man ikke vil være interesseret i at knytte marketenderen til sin faste funktionærstab.

Vi har med en vis tilfredshed konstateret, at man i kommissionen har beskæftiget sig med forholdet vedrørende vort forslag om tilladelse til at opnå et minimum af salgsrettigheder, som omtalt af os i skrivelse af 12. august 1952.

Vi kan hertil konstatere, at kommissionen har betragtet det som betydningsfuldt at beskæftige sig med sagen, som man ellers måtte forvente ville blive henvist til den nu arbejdende næringslovskommission.

Med beklagelse må man konstatere, at de her af kommissionen afgivne udtalelser ikke imødekommer de for os rimelige og for vore kunder betydningsfulde krav.

Hertil skal yderligere anføres, at eftersom man accepterer den nugældende praksis vedrørende servering af tobaksvarer, frugt og chocolate, står kun tilbage et ønske, som vel kan siges at være det nødvendigste, nemlig retten til at forhandle et minimum af toiletartikler m. m., jævnfør vor skrivelse af 12. august 1952.

I samme omfang som kommissionen på enkelte punkter har fundet vore krav usagligt underbygget, må vi for dette punkts vedkommende beklageligvis stille os uforstående.

En undersøgelse vil meget hurtigt vise, at dette vort krav er absolut sagligt begrundet. Hygiejnen bør man efter vor og vore kunders mening vise dette hensyn. F. eks. kan anføres, at der alene i København er hundredevis af virksomheder med kvindelig ansatte, og hvor det dermed vil være naturligt, at disse kan erhverve sig de nødvendige hygiejneartikler.

Man skal derfor anmode om, at disse hygiejniske krav gøres til genstand for nye overvejelser.

Vor hovedledelse har til fulde forstået de tanker, der i kommissionen har rørt sig vedrørende: